

خارش (Pruritus) :

خارش حالتی است که در آن میل خاراندن، حیوان را تحریک می‌کند و می‌بایست از حساسیتهای پوستی آن را تفریق داد.

خارش می‌تواند به دو علت **Central** (مرکزی) و **Peripheral** (محیطی) باشد.

در نوع محیطی در درجه اول یک احساس پوستی است که در اثر گرما، درد و ملامسه در ناحیه ایجاد می‌شود. این نوع خارش شبیه درد در ناحیه است ولی خارش با منشع محیطی کاملاً به اپیدرم مربوط است و در ناحیه‌ای که اپیدرم آن از بین رفته است ممکن است وجود داشته باشد.

خارش در محل اتصال پوست به مخاطات مثل لبها - مهبل و واژن بیشتر است. از موارد خارش با منشع محیطی، می‌توان به آلودگی به انگلهای خارجی (همه حیوانات)، حساسیت پوست به نور (که باعث تورم پوست می‌شود) و دانه‌های کهیر حاصل از واکنشهای آلرژی اشاره نمود.

خارش با منشع مرکزی در اثر تحریک مرکز خارش در بصل النخاع (در زیر هسته شنوایی) اداره می‌شود. این نوع خارش را در بیماری اسکرپی گوسفند و هاری کاذب و جنون گاوی مشاهده می‌کنیم.

درمان:

باید حساسیت محل را به خارش کم کنیم. برای کاهش میزان حساسیت مرکز خارش از داروهای مخدر ممکن و یا خواب آور استفاده می‌کنیم.

برای درمان خارش محیطی از داروهای بی حسی موضعی استفاده می‌شود و یا از کورتون به صورت تزریقی استفاده می‌گردد. البته استفاده از پمادهای کورتونی در کوتاه مدت جواب می‌دهد.